

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Dia 16. Dissapte. S. Teribi, b. y Saint Lambert, pagés de Saragossa.

Dia 17. Diumenge. La divina Pastora, S. Anicet, p. y m. y S. Robert, ab.

Dia 18. Dilluns. S. Eleuteri, b. y Santa Antia, m.

Dia 19. Dimarts. S. Vicens de Cobliure, m. y S. Crecencio.

Dia 20. Dimecres. Ss. Victor, Zoticó, y Theo mrs. de Olot.

Dia 21. Dijous. S. Anselm, b. y d. y Sant Silvi, m.

Dia 22. Divendres. Ss. Soteri y Cayo, p. y m. y S. Apelés.

CUARANTA HORAS

Avui se trovan à la iglesia de las Adoratrices y demà comensaran à la de las Hermanitas dels Pobres.

AVIS IMPORTANTÍSSIM

Recordem al suscriptors de *EL TRADICIONALISTA* que encara no s'han pogut al corrent del pago que ha vensut ja el primer trimestre de l'any actual y que el periódich no viu pas de l'aire del cel. Poden remeter l'import en sellos de correu de 10 y 15 céntims, lo qual no es pas gaire difícil puig en totes las localitats hi ha estanch.

Ademés hem de fer constar, amb greu sentiment, que algunes persones á las que hem enviat el periódich desde son primer número, se l'han menjat sense retornarne cap dels 54 que portem publicats y are al passarlos hi el rebut, se negan á pagar-lo. A aquests senyors los hi habém de fer present que això no es pas propi de carlistas.

CARLISTA Y CATALANISTA

Es molt grant l'ignorancia que s'ha demostrat respecte la vera acepció d'eixas dos paraules, puig que hi ha persona, y jo n'he sentit més de quatre, que pel sol fet de anomenar-se un carlista ja el consideran enemic seu, puig els hi sembla qu'entre carlista y aimant de Catalunya, co es, de sos furs y privilegis, hi ha un

abim insondable; essent suficient per desfer eixa débil proestorbadora calúmnia que s'ha aixecat sobre l'partit carlí, recordar que 'n l'any 1814, quan triomfá l'partit realista, fou abolida la Constitució centralista, proclamantse enemics lo Regionalisme, y porque com això's feya extensiu à Catalunya, tenim qu'allavors se defensá y s'apoyá l'verdader Catalanisme.

Basta mencionar qu'homes eminents, com els cardenals Iguanzo y Velez, com també ls catalans Srs. Creux y Campmany, defensaren en las Corts de Cádiz lo Regionalisme, y per lo tant lo ver Catalanisme; y cal fer notar que tots els mencionats eran realistes.

Lo que no han volgut ni voldrán mai els bons carlins es pretendre regenerar à Catalunya, prescindint de tota nota religiosa, com si la Religió no fos la que per necessitat ha de informar als pobles, que siguin aimants del verdader progrés y vera civilisació; com si no deguessim à la Religió Católica, hasta l'més insignificant progrés de nostra terra; ans bé l'història 'ns diu que la defensa de sos llibertats, fou deguda à estar informadas aquestas del esperit religiós y anar agermanats sempre els brassos militar y popular ab lo eclesiástich.

Era l'esperit cristià, com el far iluminós que l'hi feya veurer los abusos é intromissions de sos Reys, quant declinaván cap al despotisme y centralisme, y l'element clerical, com diríam are, semblava esser suprèm à qui s'acudia en casos difícils.

Entre els molts cassos que podríam anotar, solament n'esculleixos, per probar la veritat de mas paraules: y es el primer, quant durant lo regnat d'Alfons V lo Sabi, portat aqueix Rey de son desitj d'estender sas conquistas, més

que de atendre á las necessitats de nostra terra, en lo Parlament de Barcelona de 11 de Setembre de 1416, contestant lo poble català per boca del arquebisbe de Tarragona, á la proposició regia feta en llengua castellana, observá dit Prelat al Rey, que son primer afany había de ser lo pendre á la terra per verdadera patria; y en quant al efecte que produhiren aqueixas paraulas, el veyém ben demostrant en las corts de 4 de Maig de 1419, celebrades à Sant Cugat del Vallés, las que iniciá l'Rey sent son discurs en català, y logrant captarse las simpatías de nostra terra.

Altre prova es, quant durant lo regnat de D. Joan II, y mentres aqueix monarca tenia presoner á son primogenit Carles de Viana, á pesar d'haber estat amenassat ab la mort, los embaixadors del Principat que reclamaven la llibertat de Carles, no obstant veyém que 'n nom de la Diputació, l'Abat de Montserrat es permet escriurer als embaixadors, perque se 'n fessin intérpretes devant del Rey: «Havém á gran admiració que la sua Majestat deguia esser enjuada de suplicacions, com ab la sua clemència parlant tals paraules, no sian pertinents á la sua corona reyal, car lo ver Rey, deu ressemblar al Rey dels Reys Deu omnipotent, lo qual no solament no pren enuig en esser suplicat, més expressament mana quel demanem el suppliquem el importunem....»

Y després de ferli veurer lo errat de son criteri li diguin que no 'ns plau als catalans esser governats segóns las lleys de Castella, sino que debem y volem esser governats segóns nostres lleys y privilegis «en los quals han viscut e volen morir.»

Probas evidents las dos, de l'influencia qu'exercia l'Esglesia en los destins de nostre

poble; y aqueix es el *Catalanisme* que debem buscar, y aquest es el que volen y defensan els que están determinats á sacrificar sus vidas per la bandera de Déu, Patria y Rey. Tenim, doncs, qu'entre carlí y bon catalanista no hi ha contradicció, puig els que aiman y defensan el programa de D. Carles, aiman y defensan els furs de Catalunya, á la que com á bons fills desitjém veurer lliure del jou que l'affligeix.

Un levita.

“El Carlismo”

Hay quien sostiene con todo ardor y empeño que los tradicionalistas pertenecemos á un partido que, por falta de medios de subsistencia, por falta de organismos adecuados y teniendo que estar bajo la acción de todas las inclemencias que trae consigo el liberalismo, es un ideal muerto ó poco menos, y que si algún resquicio de vida presenta, es debido solamente á unos cuantos chiflados, que pretenden hacer retroceder á la sociedad en su vertiginosa marcha; y por lo tanto no podemos llevar á cabo dicha empresa, ni dar fin á tan noble y gloriosa tarea. A semejantes fulanos se pueden muy bien compararles con aquellos que en tocante á religión tienen formado de ella tan alto concepto, que no saben hacer otra cosa que escanecerla y criticarla.

Otros dicen que mucho les halaga y satisface y que no tiene rival, el programa de D. Carlos, pero como que para llevarlo á cabo hay que arrostrar sacrificios no mezquinos, sino que hasta con exposición de perder el pellejo al que cuidan con mucha delicadeza, se escabullen diciendo que no quieren meterse en semejante lio; este sí; ya quisieran que lo lleváramos á cabo nosotros cuánto antes, pero sin contar en nada y para nada con ellos hasta concluida la tarea. ¡Qué bonitos y majos los tíos estos! parece que quieren cazar ratones con uñas ajena, y lamerse la miel sin arrimarse á la colmena por temor á las picadas.

No hagais caso, jóvenes queridos, de la cobardía de semejantes habi-

chuchos que para nada deseamos, ni maldita la falta que nos hacen, ya que no sirven para otra cosa que para estorbo; no deis oido nunca á estos caballeros, patriotas renegados, que cuando la patria más necesita de sus hijos, más desacatos le tributan, abandonándola en brazos del fiero opresor.

R. G.

Catilinarias

Fá riure, com hi há mon, el llegar aquests dies la premsa més ó menys dinàstica, donant compte ab platets y bombo de l' excursió de D. Alfons á las diferents poblacions de Catalunya.

Tot son de vivas estentóreos, ruidosas aclamaciones, ovacions delirantes, entusiasmos indescriptibles, etc., etc.

Aixis, en castellá y tot, perquè fassí més troupe.

Que se lo cuenten á su abuela.

No á la de D. Alfons, que Deu l' hagi ben perdonada, sinó á la d' aquells manos de *chicos*, que 'ns volen' fer combregar ab semblants rodas de molí.

Y aquí de la rebaixa,

Que 'ns ha fet part de la premsa de la Comtal, sens que ningú fins al present ho haja desmentit.

Me referéix a la *claque*, pagada á rahó de quatre pessetas per barba diarias.

Lo bò del cás es que una bona colla dels reclutats, que no baixaria de 400, ho foren ¿ahont dirian? en la cripta del temple de la Sagrada Família.

Altra comparsa qui fós trinxerai-re! més nombrosa encara que la anterior, fou contractada, segons sembla, en lo Frontó Central.

Ab això y l' desplegament de forsas fet, havia de tenir exit la recepció, anch que fos del Moro Muza.

La llàstima ha sigut que ab la mort de D.ª Isabel els de la *claque* s' haurán vist privats de la moma durant alguns dies.

Pòsinse de consegüent en un plattet de la balansa els *vítors*, *aplausos* y *ovacions* y en l' altre la moneda ab que han sigut comprats y..... ¿á que vā que 'ls primers se'n pujan al cel? Jo crech que poch més ó menys podém jutjar de lo ocorregut en las demés poblacions, que D. Alfons ha visitat, excepció feta de la *claque*, per la nostra ciutat.

La que, si bé ha dispensat al Quefe del Estat una rebuda respectuosa, en cambi no hi hem pas sabut veure entusiasmes.

Es lo qué deya *El Correo Español*. ¿Cóm pot inspirar simpatias un rey que regna y no goberna?

Que es en altres termes lo que vingué á dir D. Alfons mateix als catalanistas de Barcelona.

«Si de mi dependiese, desde ahora concedería la autonomía municipal, pero el régimen constitucional me priva de ello: el Sr. ministro de la Guerra tiene la palabra».

Con que ja ho saben els catalanistas.

Serà paper moll tot cuant li demanin.

Ara vegin com *fantasean* els periódichs estrangers respecte de l' anada de D. Alfons á Barcelona.

Ab motiu del petardo de dinamita que estallá segons diuen en la redac-

ción de *Las Noticias*, diu la *Patria* de Roma que fou tirada una bomba contra l' cotxe regi, pro que, mal dirigida, estallà á regular distància.

Y afegeix, descriguent l' atentat ab tots els seus pels y senyals:

«El primer ministro suplicó al jóven monarca que continuase su camino; pero á ello se negó D. Alfonso antes que las personas heridas por la explosión hubiesen sido debidamente atendidas y transportadas al hospital».

«El rey dió pruebas de gran calma y conservó toda su sangre fría; en vista de lo cual la multitud le tributó una ovación de las más entusiasta.»

Diu també l' esmentat diari que l' Papa ha enviat per tal motiu un telegrama á D. Alfonso felicitantlo.

Oh la informació periodística!

Aquesta gent ha sentit vent, prò no sab d' hont bufa.

¡Ni tanto ni tan calvo!

Haurán llegit quelcom d' un petardo, d' una criatura malmenada pel cotxe regi y en la seva imaginació de reporters s' han forjat l' historia que hem descrit.

Anéu á saber ara lo que passa per exemple entre la Russia y l' Japó ab las guatillas que conta la premsa.

CICERO

CARLINADAS

Els carlistas gironins, ab motiu de visitar D. Alfonso á aquesta ciutat, varen dirigir el següent telegrama:

Sacanell—Palacio Loredan

Venecia.

Tradicionalistas gerundenses reuevan adhesión inquebrantable Señor, con motivo visita jefe estado liberal.

Comisión.

Nostre ilustre Jefe regional don Erasmo de Janer va rebrer la contesió, que ab entusiasme publicarem:

Venecia, 9, (12'20)

Sírvase agradecer cordialmente en nombre del Señor el noble telegrama de adhesión que le dirigieron los carlistas gerundenses—Sacanell.

Per un solt publicat per *La Gaceta del Norte* de Bilbao, sabem que l' eloquent orador y diputat á Corts carlista D. Joan Vazquez de Mella, ha sufert una operació practicada pel acreïtat Dr. Areliza, el qual ha manifestat que dintre tres ó quatre dies pensa ja deixar el llit completament restablert.

En l' actualitat se trova en casa del respectable corregidor D. Manel Lézama—Leguizamón.

Son moltas las persones que han acudit en casa d' aquell senyor per enterarse de la salut del Sr. Mella,

De tot cor desitjém el restabliment del eloquentissim orador.

El Círcol Carlista de Pamplona en vista de la multitud de socis que ingressan, ha tingut de variar de local. Ara te el seu domicili en els magnífichs salóns del que fou palau del duc d' Alba, carrer major, número 10 y 12.

La Jouentut carlista de Barcelona dintre poch continuarà de nou els mitings, que tans bons resultats reporten á la comunió Carlista.

Aquí, á Girona es trevala activament pera celebrarne en algunas poblacions.

Epigolayre.

DOS BANDERAS

DON CARLOS

Unidad Católica.

Libertad.

Honor nacional.

Regionalismo.

Derecho.

Gobierno.

Administración.

Representación por clases.

Autonomía universitaria.

Ejército voluntario.

DON ALFONSO

Tolerancia religiosa.

Liberalismo.

Desmembración de la patria.

Centralismo.

Fuerza.

Despotismo.

Despilfarro.

Caciquismo.

Estado decente.

Quintas.

SECCIÓ LITERARIA

LA VIUDA DEL MÁRTIR

Plorant l' he vista jo á la digna esposa qu' en la lluya perde al ser qu' estimava; mes són plor no era 'l crit esglayador, ni l' plany soberch, ni l' jay sense esperança del que no veu més mon que la materia.

Es pluja matinal que 'ls prats esmalta, es tranquil torrentó que fecundisa las hervas que refresca la rosada, lo plor legítim de la dona excelsa que viu per Deu, pel Rey y per la Patria.

Deixéu que d' aquells ulls de mirar tindré rodolí cara avall ardentes llàgrimes: vessadas per l' espòs, la terra mullan, menys aixeca al Cel coral pregaria.

Vius recorts del marit, sos fills l' enrotllan formant en son entorn bella garlanda, sos fills que li demandan candorosos els renovi'l historia del seu pare...

Es una historia vella y sempre nova, es l' aliment del cor que may els cansa, perquè d' aquell amor y fe sencera ningú els ha dit lo que 'ls en diu la mare.

—Fills meus, lo vostre pare era honradíssim yá vosaltres, com jo, os idolatrava.

—Voleu ser dignes del honor que os llega, volreu servar son nom gloriós, sens mácula?

Sacrificeu tot per la justicia, lluytant per Deu, pel Rey y per la Patria.

Preguéu per ell, y en l' oració ferventa qu' endressau al Deu de les batallas, en holocaust ab l' ànima oferíu

la vostra sanch... qu' es sanch del vostre pare aquesta tinta roja ab que s' escriuen del heroisme las hermosas planas, néctar melós, balsámica ambrosia que un jorn vosaltres de mos pits xuclaréu, la sanch brusenta que rebifa als pobles y es l' escut de la rassa catalana.

L' horitzó llambregant, de la tempesta l' hora fatal arreu, arreu senyal; l' abisme sos exèrcits foragita y envers las nostres naus las onas llansa.

Fills meus, lluyteuab fè: que no os espanti l' uidol de la desfeta turbonada, y ab l' ardiment que joventut pregonà á vostres peus contemplaren ben mansas las onas hont s' ofegaran las conciències.

Y en los colors del iris de bonansa que brillarà després de la gran gesta, hi veureu lo somris de vostra mare, joyosa dels seus fills que ab fé lluytaren pels drets de Deu, del Rey y de la Patria.

CARLOS RIBRUGENT.

CRÓNICA GENERAL

Ab motiu del viatje de D. Alfons á Sevilla, la Junta Organisadora de l' Assamblea Nacional de la Bon Premsa de la mateixa ciutat, ha creut necessari, aplassarla pera els dies 27, 28, 29 y 30 de Maig proxim.

S' admeten memorias y inscripcions de socis fins el primer de Maig.

El die 12 del present, se celebraren en l' Iglesia Catedral Basílica de Barcelona, els funerals en sufragio de l' ànima de Donya Isabel.

Després dels funerals y en ocasió de sortir en cotxe de la Capitanía General de Barcelona, el President del Consell de Ministres, en el acte de passar per la porta principal de la Mercé, un subjecte anomenat Joaquim Miguel Artal, de 19 anys, y d' ofici escultor, ba pujar al cotxe, y mostrant intenció de entregar una carta al Sr. Maura, va descarrigar contra el seu pit, un colp de punyal que portava amagat dintre un mocadó de seda. El Sr. Maura veié l' actitud de l' agressor, aixecà rápidament son bràs esquerre que xocant contra l' altre qu' empunyaba l' arma traïdora, va treure la forsa suficient pera donarli una ferida d' importància.

Dit criminal va esser agafat y conduït al Gobern Civil, y després del registre se li trobaren dos noms de *La Publicidad* y *El Diluvio*, declarantse anarquista y pretendent á *mártir de la anarchism*.

El Sr. Maura va dirigir-se al Palau de la Diputació en quin l' visita personal D. Alfons y el metge Dr. Alavern.

Nosaltres els carlins protestem energicament contra l' criminal atentat qu' ha posat en perill la vida del Sr. Maura.

Vinga d' hont vinga abominem el crim, encara que s' tracti d' un adversari nostre en política.

A darrera hora del mateix dia va publicar-se una alocució en la que s' convidava á tots els Barcelonins á reunir-se en una mateixa hora á la Plaça de S. Jaume, pera dirigir-se en manifestació á l' Iglesia de la Mercé, y en la qual se cantà un solemne *Te Deum* en acció de gràcies per haber salvat la vida del Exm. Señor Maura.

La firmaban distingidas personalitats de Barcelona.

«La Hormiga de Oro». — El número del 9 de los corrientes de esta *Ilustración Católica* además de la parte religiosa contiene noticias bibliográficas; curiosidades científicas: un artículo humorista ilustrado; otro artículo ameno; otro sobre los sucesos de Sestao; poesías; miscelánea; crónica; entretenimientos y explicación de grabados. Entre los grabados figuran, además de las ilustraciones: el monumento á los fueros de Navarra; rectoría é iglesia del Papiol; el cuadro de Parladé titulado: Entrada de San Fernando en Sevilla; várias vistas y detalles del Monasterio de Nuestra Señora de Veruela; el *Variag* al dia siguiense del combate de Chemulpo; un subteniente y un enfer-

mero del ejército ruso i congo ofrecido al general Kouropatkine; tarjetas postales de la guerra ruso-japonesa, puestas á la venta en Tokio al dia siguiente de la batalla de Port-Arthur; un diario japonés dando cuenta de la batalla; un vendedor de periódicos japonés, y una expedición de infantería rusa saliendo de San Petersburgo para el teatro de la guerra.

CRÓNICA LOCAL

Com que tots els nostres lectors estarán enterants, més ó menos fielment, de la vinguda de D. Alfons á Girona, no cal pás que nosaltres ara sortíem á parlarne perqué l' assumeix ja estants.

La Lucha am tal motiu, es sortia de cassola y publicava una extensa informació donant compte minucios del brillantíssim, delirant, sorprendent, imponent, incomparable èxit del famós viatje; y el *Diario*, aquell dia duya un article d'un tal Fages, alfonxi ell fins al moll dels ossos, manso commovedor com tots els d'aquell bon senyor, encaminat a donar bon èxit al viatje y al enemics á fer dinàstichs a tots el catòlics que tenen la desgracia de llegir sos articles.

Miri Senyor Fages, plegi tram y desis perqué algún dia pot ser n' hi dedicarem quatre y li devaneixerem aquets escrupols de monja que te sobre les paraules de Lleó XIII de grata memòria.

Silvoste sent quesa sanch li bull at foch del dinasticisme, esploti y comuniui sos entusiasmes á la seva dona, si es casat, ó sinó als seus íntims amichs, y s' assí penjar un retrato del joven al capsal del llit, un altre á cada espina, un al recibidor, un al despaig etc... però deixis d' escrits que no fan més que fer brollar la rialleta de mofa als llavis (ens consta positivament) á més de quatre suscriptors del *Diario de Gerona*, aparador ont V. eczi-beix les mostres de sos entusiasmes casolans.

Dilluns passat morí, víctima de la malaltia que en altre ocasió li havia posat ja en perill de la vida, Mossén Ramón Olivet, administrador que havia sigut per molts anys del Seminari d'aquesta diòcesis.

El cadàvre fou trasladat á Besalú, patria del finat, ont rebé cristiana sepultura.

Descansí en pau el yellet y virtuós sacerdot.

La setmana passada varen prendre possessió dels beneficis ó capellanes Lector, Confessor del Clero, Sacerdote y Rubriquista, establets en la Parroquial d'Olot, els Rnts. Srs. D. Francisco Ferrer, D. Joseph Ayats, D. Carles Serra y Don Miquel Bustins.

Dispensin els lectors si 'ls amo-nemiant sorvint comentant retalls de la premsa local; pero s'escriu tanta barabassada que sembla que la falta de sentit comú sia patrimoni de certs periodistes.

Obrim un nombre de *La Lucha* y ens trovem ab un parrafet molt substancials en que compara als regionalistas ab Judas y á D. Alfons ab el Nasareno, dient que els pri-

mers havien besat la ma de D. Alfons, com Judes havia besat la ma de Jesús.

A mes de que la comparació resulta irreverent respecte al últim extrém y un xich massa desproporcionada respecte al primer, vegin els lectors si han vist en cap lloc della S. Escriptura que Judes bésés la ma al Nazaré, quant fins la mayàna sab que el bes fou á la cara santissima de Jesús.

Com ja era d' esperar, els individuos del somatent que anaren á Montserrat tornaren fastiguejats, de manera que son molt crudas las seves censuras contra la comissió organisadora de la festa.

El nostre bon amich y consequent correlligionari En Joan Rovira, ens prega fem constar que no es cert que á tots els arquitectes de barri se 'ls hi hagi entregat certa cantitat pera distribuir als pobres, de las 2500 pessetas que diuen que pera 'ls mateixos, entregá D. Alfons, puig essent el Sr. Rovira arquitecte de barri de Pedret encare es l' hora que no ha vist ni una pesseta.

¿Que potser se quedaren pel camí del barri de Pedret?

Sr. Ciurana, esperém que procurarà averiguar qui pobre ha recullit la part dels seus germans de Pedret.

Ab motiu de la vinguda de don Alfons á Girona havém pogut notar que el dir de la gent tambe resa per alguns amichs nostres, que per imitació posaren cobre-llits als seus balcons. Y apropósito d' això debém fer constar que hi hagué familia tant dinàstica que ab tot y no passar la comitiva per el seu carré, cubrí el seu balcó mentres que s' en desciudarà el dia que hi va passar el *Combregar General*. ¡Quina vergonya!

Dilluns, dimarts y dimecres, respectivament, va tenir lloc en les tres parroquies d'aquesta ciutat el commovedor acte de portar el Sant Viàtic als malalts que no habian pogut cumplir amb el precepte anyal. Tots tres dies ya resultar un acte brillant, per lo nombrós y triat de la concurrencia que accompanyava á S. D. M. però, en especial mereix menció la professió de la Catedral que, com tots els anys, fou verdaderament un acte brillant y concurregudíssim per quin motiu no podem menys que felicitar al zelós rector Rnt. Dr. Miquel Buixons que tant be sab disposar y organizar aquets actes de culte catòlic que diuen molt en pro de la mentada parroquia.

Hem rebut un article titulat un «Die de recort etern» endressat á commemorar el grandios die de la primera comunión dels nens y nenes que demà tindrà lloc.

L' article es molt adequat, y te algunes consideracions sobre la grandesa del acte, molt ben trovades y dignes de tenirse en compte; no obstant, degut á la falta d' espai, ens és materialment impossible publicarlo. Esperem quelcom més del autor al qual remerciem caloriment.

Y á propòsit del Combregar general podrien dirnos els Srs. catedràtics, la majoria catòlics fer-

vorosos de nostre Institut, perqué no s' dignen posar cobrellit á les baranes del patí d' aquell centre el dia de Corpus, sent axis que per la vinguda de D. Alfons de Borbón, no repararen en engalanarho tot ab draps de *gualdo y rojo* capassos de fer esvalotar al bou més manso?

¿Es que, avans que tot y sobre tot, son dinàstichs, y consideren més digne d' obsequiar á un *monarca* al fi y al cap home com qualsevol altre, que á Jesús en la Eucaristia?

Pitjor per ells.

Sembla que la primavera no vol pas recordarse de l' ivern en res ni per res, puig la temperatura continua suau oscilant entre 'ls 8°, 9° y 10° de mínima y 'ls 21° y 22° de máxima.

En altre lloc del present nombre insertem la hermosa poesia del nostre distingut colobrador, Carles Kinbrogent, que reberem quant el nombre extraordinari ja era á la màquina.

Segons diu un colega local, s' han separat de la «Lliga Regionalista» de Girona, D. Ignaci Prim, D. Emili Saguer y otros característics catalanistas d' aqueixa ciutat.

Vivir para ver què deya la vella del quento.

Cridém la atenció dels nostres llegidors sobre l' anuncí del llibre *Ramellet Eucarístich*, per Don Joseph M. Vidal y Pomar. Es un bonich obsequi als noyets que fan la primera Comunió, las poesías que conté son de una delicadesa exquisida y la presentació del llibret se fa agradosa al primer cop d' ull. Se ven en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra.

Dimars passat, al explotar una barrinada en el tres de muralla que s' está enderrocat darrera 'ls jardins del Hospici, algunas pedras caiguieron en dits jardins y en varis llocs del voltant causant la mort d' un matxo.

No cal dir l' espant que 's produhi ab tal motiu y hasta una pobre dona va desmayarse, causantse al caure una lleugera ferida.

Seria de desitjar una mica de prudència al efectuar sembrants obras, puig del contrari estem exposats al dia menos pensat á rebre alguna *salpicadura* poch agradable.

Qui vulga fer un segur sobre la vida, recordi que la companyia més antiga del món es *LA UNIÓN DE NORWICH-Solidés*, pólisses indisputables, grans beneficis, combinacions ventajosas.—Representant á la Provincia.—J. Font y Fargas Abeuradors 7. 2º Girona.

Segons datus de la Direcció General del Institut Geogràfic y Estadístich procedents del Registre civil, el moviment de la població á n' eixa capital, durant el passat mes de Mars fou el següent:

Naxements: 38 de ells 4 ilegitims. Natalitat per 1.000 habitants: 2,52 Defuncions: 49 clasificadas del modo següent: Febre tifoidea: 1, verola: 1, xarampió: 2, grippe: 4, tuberculosi: 6, enfermetats del sistema nerviós: 4, idem del aparat

circulatori y respiratori: 22, idem digestiu: 3, puerperal y altres accidents puerperals: 1, vícies de conformació: 1, altres malalties: 4, resultant una mortalitat de 3,25 per 1.000 habitants.

VARIETATS

A diferents municipis de 'ls Pirineus Orientals s' han distribuit fà poch las indemniscions promeses de molt enrera á n' els propietaris viticultors, cials vinyas habian sigut mortas per las geladas. Donchs bé, aquestas indemniscions han consistit en sumas irrisorias. Un vehí de S. Feliu d' Avall ha fet pública la fulla y ofici de participació que deya lo següent. »Indemnisió per 50 ceps gelats, 0 fr. 01.»

¡Un centim! Verdaderament no valia pas la pena qu' un empleat s' ocupés d' omplenar aquestas fullas, fent malbè un timbre á cada una d' elles y trastejar á n' els guardas rurals per anunciar á n' aquells desgraciats contribuyents que l' Estat generós volia concedilsh i indemnisiació d' un centim! Y encare hi ha tontos que creuhen qu' á Fransa tenen una administració modelo!

Ab motiu dels y abús que 's fan del envío de cartas de visita pels días de Pascua y any nou, recordan alguns que l' Emperador de Russia n' es molt pròdich, y que l' Rey d' Inglaterra li passa al devant, siguent son despatx de correspondencia privada en tals días un verdader ministeri, en canvi els Reys d' Espanya y d' Italia no 'n dirigeixen més que á personas de qualitat.

La Presidència de la república Francesa responia fins avuy á totas las que se li dirigian, que eran algunes dotzenes de mils, pro aquest any M. Loubet no n' ha volgut rebre cap. La major part de las tarjetas que 's crusan en dits días entre las corts europeas s' imprimeixen á París, servint aquests petits cartons de paper bristol, ornamentals ab xifras reials de gran reclam als impressors parisenchs.

No obstant encare no tenen l' honra de proveir l' África ni l' Àsia, cials provisió respecte d' alguns països representaria una grossa ventatja. A la China per exemple, las tarjetas de visita alcansen proporcions extraordinaries, de vegades mes d' un metro quadrat; enviantlas els mandarins per medi dels seus servidors. Els que fes dahomeyans pot dirse que cambian entre ells verdaders manyocs de vergas, puig segon llurs costums se distribueixen ab aquet objecte las branques joves de certis arbres esculpits. Els indigenas de Soumatra s' nevian uns als altres *ganivets*; prenda mes útil y menos feréstega que las vergas, pro expressiva com elles y las tarjetas de bons recors y pacífich veinatje.

Si voleu conservar vostra salut, fumeu l' acreditatié é higiènic

PAPER JORDÁ

Imprenta de J. Franquet. Gerona

SECCIÓN DE ANUNCIOS

RECORT DE LA PRIMERA COMUNIÓN

RAMELLET EUCARÍSTICH

Col·lecció de poesías místicas
per Joseph M.ª Vidal y Pomar

SEGUITAS D' UN CÁNTICH AB MÚSICA
del Rmt. D. Joseph Masvidal, Pbre.

(Aprobació de la Autoritat Eclesiástica)

Forma un elegant llibret de 64 pàgines primorosament editat. Acompanya al text un artístich gravat, y una de les primeres pàgines està destinada pera inscriurehi la fetxa de la Comunió y nom del interessat, qui, així com els amics á qui vulgi ferne ofrena, tindrán en aquest tomet un agradable recordatori del acte mes important de la vida.

Edició econòmica.

En paper superior, encuadernat en tela
idem idem enquadernació de luxe.

Pesetas 0'50 exemplar

" 1 "

" 2 "

Se ven en la Llibreria de Joseph Franquet y Serra Plateria 26.—GERONA

LA CRUZ ROJA

FARMACIA ROCA

Sucesor
del Dr. Ametller

Única casa de Gerona que recibe el verdadero Aceite de Hígado de Bacalao Nord-Kyn, legítimo de Noruega.

Desconfiad de los aceites de Hígado de Bacalao del comercio, nunca son puros, y por eso no responden á las indicaciones facultativas.

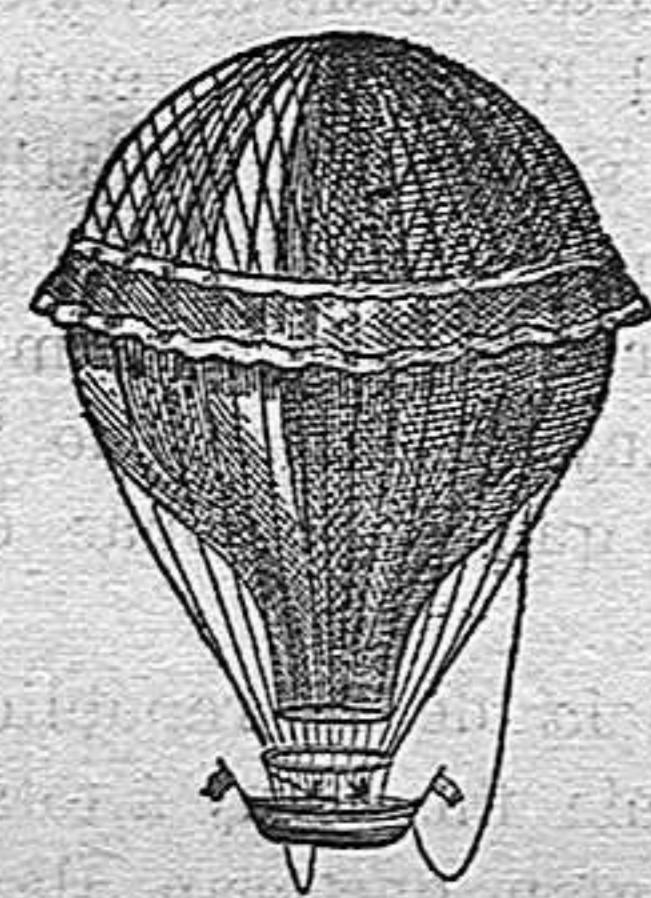
SERVICIO PERMANENTE

Calle del Sách.—Plaza del Oli.—Subida Santo Domingo.—GERONA

GRAN FÁBRICA

DE CHOCOLATE

EL GLOBO

Chocolate con canela, sin ella y con vainilla.

Clase superiores y especiales.

Ventas al por mayor y menor.

DEPÓSITO CENTRAL: FIGUEROLA, 15, GERONA

Exportación á provincias y Ultramar

De venta en todos los colmados, confiterías y ultramarinos

MATA Y VINYALS

PROVEEDORES DE LA REAL CASA
Licors—Anissats—Champans
Vins generosos. Vins de taula
Abeuradors, 3.—GERONA

Casa Grandia

Banys Nous. 12. 2.º

Hospedatge pera Rvnts. Sacerdots y demés personas catòlicas. Dinar y sopar, preu tres pessetas diaries.

SE ADMETEN DISPESAS

CAIXA DE PREVISIÓN Y SOCORRO

Primera Companyia Espanyola
de segurs socials

DOMICILIADA EN BARCELONA
CARRER DE BILBAO, 213

Practica questa importantíssima Companyia el segur de accidents en las dos formes colectiu é individual, y el segur vida dotal, herencia, herencia especial, rendas vitalicias, pensions pera la vellesa, etc.

DELEGACIÓ
Abeuradors 7, 2.º—GERONA

La Neotafia

Cort-Real, 18

El nombre de enterros y funerals que serveix anyalment aquesta casa, es la seva millor recomanació.

¡¡FUMADORS!!

Es ja hora que vos desproveueu y no donguéu crèdit á lo que tan falsament diuen alguns fabricants poch-escrupulosos atribuïnt n' els seus papers de fumar propietats medicinals que no tenen ni han tingut mai, dihen que es fabricat ab el such de varias plantas pectorals contra la tos, afeccions del coll, etc., explotant d' aquesta manera la bona fé dels fumadors ignocents.

Si voleu fumar bon paper de maneu PAPER CARLETS.

Premiat en 1er exposició Universal de París 1900 y en la de Barcelona en 1888.

Se ven per tot arreu.

F. MARESMA

ESPECIALITAT EN GUANTS

Joan Carreras

Metje-Cirurja

ENFERMETATS NERVIOSAS

Consulta de 11 a 14 hores

Cort-Real, 4, 1.º—GERONA

GRAN

SABATERIA ÁLVAREZ

Fernando Freixas

Voi V. calser ab gust y elegancia?

Visiti, donchs, aquest notable establiment y veurá complerts sos justos desitjos.

ESPECIALITAT EN LA MIDA

ASSORTIT EN CALSAT DE GOMA
8, Progrés, 3

LENCERIA LA CONFIANZA

LEÓN BELLOC

NOVEDADES, MANTELERIAS
TAPETES, CORTINAJES, TRANSPARENTES

Gran surtido en tiras bordadas.

Imprenta y Librería

JOSÉ FRANQUET Y SERRA

Plateria, 26 y Força, 14.—GERONA

Obras nuevas y otras de suma importancia

que se hallan de venta en esta librería

LOS SACROSANTOS CONCILIOS DE TRENTO Y VATICANO, en latín y castellano con las notas de la edición de Roma de 1903 y otras aclaratorias, la historia intercalada de ambos Concilios y un apéndice de documentos y datos interesantes, por el prebitero D. Anastasio Machuca Díez. Consta de un tomo en 4.º prolongado de 600 páginas, 6 pesetas en pasta y 5 en rústica.

LOS DOLORES DE LA SANTÍSIMA VIRGEN MARÍA.—Consideraciones y piadosas enseñanzas que contiene por el Dr. D. Anselmo Herranz y Establés, presbítero Catedrático de Filosofía en el Seminario de Gerona. Obra utilísima para los devotos de María, escrita con estilo fluido, y de gran provecho espiritual. Un tomo de 250 páginas, 2 pesetas en rústica y 3 en encuadrado.

CONSIDERACIONES TEOLÓGICAS Y ESPIRITUALES SOBRE LAS GRANDEZAS DE JESUCRISTO, por el P. Luís Francisco de Argentau, capuchino, traducido por el P. Rupert María de Manresa. Dos tomos de cerca 500 páginas cada uno 14 pesetas en pasta.

N' ELVIRA DE RICAMOR.—Llegenda Montserratina per Mn. Lluís Rovira Benet, Pbre.—Es aquesta una obra no sols recreativa y piadosa, si que també altament instructiva, educativa y moral, qu' es llegirà sempre ab gust, mereixent l' apreci de totas las persones aficionades á nostra bella literatura.—Un tomo de 400 páginas elefant.

HISTORIA DE LA ARQUITECTURA CRISTIANA por Vicente Lampérez.—Un tomo en 8.º, ilustrado con numerosos grabados y una encuadernación elegante 2'50 pesetas.

En esta casa se hacen toda clase de trabajos de Imprenta, con gran esmero y suma baratitud.

ARMERÍA

Gayeta Carbo

Carrer de la Plateria, 30

Escopetas, rewolvers y pistolas de diversos sistemas.

Reclams de totas classes, fials per cassar guatllas. Sa-

Pistola Brocwin de set tiros y set en dipòsit.

Pòlvora de marcas variadas, cartutxos, etc, etc.

IMPORTANTE

Para constitución de CAPITALES y RENTAS acúdase á la Agencia de seguros sobre la vida de D. Narciso Boada Guyó, calle de la Força, 17 1.º—GERONA.

La Previsió Nacional

Companyia espanyola de seguros contra incendis.

Domiciliada á Barcelona

Piazza de Santa Anna, 9, 1.º

Sub-director en aquesta província Joaquim Font y Fargas

ABEURADORS, 7, 2.º

Representacions de tota classe, s' atmenen ab condicions ventajoses pera els representants.

En casos de oprecció del pit ab dificultat de respirar, axis com en las bronquitis acompañadas de tos espasmódica la Solució de Bifosfat de Cal medicinal produceix resultats excellents.

SOLUCIÓ DE

BIFOSFAT DE CAL MEDICINAL

DELS

Germans Maristas

BARCELONA (Sant Andreu de Palomar)

De venda á Girona á ca'n J. M.ª Pérez Xifra, Abeuradors; en la farmacia d' en Grau Romanay, Progrés, 4; farmacia Vivas, Cort-Real, 17; farmacia Roca. (Antigua casa Ametller), Piazza del Oli.

Dipòsit: Pensionat dels Germans Maristas, Claveria, 12.

NOTAS DE LA VIDA DE JESÚS CHRISTO

DE LOS SANTOS CONCILIOS DE TRENTO Y VATICANO

DE LOS DOLORES DE LA SANTÍSIMA VIRGEN MARÍA

DE CONSIDERACIONES TEOLÓGICAS Y ESPIRITUALES SOBRE LAS GRANDEZAS DE JESUCRISTO

DE HISTORIA DE LA ARQUITECTURA CRISTIANA

DE N' ELVIRA DE RICAMOR

DE J. FONT Y FARGAS

DE J. DE LLIBERT DE PASTORS

DE METJE

DE PAPER CARLETS

DE RAFAEL GARCIA

DE RAMELLET EUCARÍSTICH

DE SECCIÓ DE ANUNCIS